

Ordningen med overgangsydelse er en ordning, der er kendetegnet ved, at medlemmerne fritages for at stå til rådighed for arbejdsmarkedet, og at denne frigørelse for rådighedsforpligtelsen betales med en lavere ydelsessats.

Som forslagsstillerne allerede ved, er det regeringens politik, at der skal holdes igen på udgiften udbetalinger af overførselsindkomster, og dette forslag vil koste ganske mange penge.

Hvis vi tager det udgangspunkt, vi har i finansloven for 1995, skønnes det, at der vil være godt og vel 115.000 efterlønsmodtagere – heraf er der 67.000, der vil være på trin 2. En forhøjelse til 90 pct. fra 3. juli 1995 for den gruppe vil betyde en merudgift i 1995 på 300 mio. kr. Når det drejer sig om personer på overgangsydelse, skønnes der at være 13.000 i 1995, og merudgiften ved en forhøjelse vil være 60 mio. kr. Så samlet set vil forslaget for året 1995 betyde en merudgift på 360 mio. kr.

Da det på finanslovsforslaget er antaget, at antallet af efterlønsmodtagere og personer på overgangsydelse vil stige i de kommende år, kan merudgifterne i årene fra 1996 og frem til og med 1998 anslås at være henholdsvis 850 mio. kr. og 890 mio. kr. for at ende med en merudgift i 1998 på 900 mio. kr.

Vi kan ikke i regeringen gå ind for det fremsatte forslag, selv om vi kan have megen sympati for en mindre forbedring af vilkårene for efterlønsmodtagere på 2. trin.

Jan Petersen (S):

Da den socialdemokratiske ordfører, hr. Ole Vagn Christensen, ikke kan være til stede i dag, skal jeg fremføre de synspunkter, vi har i Socialdemokratiet omkring lovforslag nr. L 10, SF's forslag om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring.

Målet med forslaget er at forbedre vilkårene for modtagere af overgangsydelse og efterløn på trin 2 ved at hæve satserne fra 82 til 90 pct. af dagpengemaksimum.

I Socialdemokratiet konstaterer vi med glæde, at SF stille og roligt er begyndt at se de økonomiske realiteter i øjnene og nu er gået væk fra at kræve, at ydelserne hæves til fuldt dagpengemaksimum. Men selv en forøgelse af satserne til 90 pct. vil resultere i en betydelig forøgelse af statens udgifter. Vi har adskillige gange gjort opmærksom på, at vi ønsker at holde igen med udgifterne, og at vi ikke kan acceptere ufinansierede finanspolitiske lempelser i forhold til finanslovsforslaget for 1995. De tanker, der ligger

bag denne markering fra SF, kan sagtens vinde sympati i Socialdemokratiet. Vi er bestemt ikke uvillige til at gøre noget for de pågældende grupper, og som eksempel kan nævnes, at vi ved de sidste satspuljeforhandlinger var med til at gennemføre en halvering af kontingentet for efterlønsmodtagere på trin 2. I bemærkningerne til forslaget er SF selv inde på, at netop satsreguleringsmidlerne kunne være et led i finansieringen.

Vi vil naturligvis ikke forhindre SF i at lade mulighederne for at forbedre vilkårene for modtagere af efterløn og overgangsydelse indgå i de igangværende forhandlinger om henholdsvis finansloven og anvendelsen af satsreguleringspuljen, men jeg vil med disse bemærkninger alligevel henvise til, at vi må afvise forslaget, sådan som det foreligger.

Else Winther Andersen (V):

Venstre mener, at efterløn er et tilbud, som er kommet for at blive, og vi ser da også, at der er flere og flere, som ønsker at starte deres tilbage-trækning fra arbejdsmarkedet med at gå på efterløn. Det har betydet, at den gennemsnitlige alder for fratrædelse fra arbejdsmarkedet i dag ligger på 62-63 år.

Men at efterlønnen er kommet for at blive, er jo ikke ensbetydende med, at der er økonomisk mulighed for at bruge flere penge på dette område. Når vi ser på helårsvirkningen af dette lovforslag, kan vi jo se, at det kommer til at koste 640 mio. kr., og det er jo nok ikke et tal, som ikke står til troende, særligt når vi ved, at der er stigende tilgang til efterlønsordningen.

Jeg må sige til SF, at der jo ingen problemer er i at give pengene ud, men de skal jo tages et andet sted fra, og det kan medføre en større ulighed end ved at bibeholde ordningen, som den er nu.

Så Venstre kan ikke gå ind for dette lovforslag.

Pia Christmas-Møller (KF):

Efterlønnen er kommet for at blive – det er så sandt, som det er sagt – men vi mener i Det Konservative Folkeparti helt principielt, at det er rigtigt, at efterlønnen består af to ydelsestrin for de personer, der vælger at gå på efterløn allerede som 60-61-årige; så kan vi altid diskutere det konkrete ydelsesniveau.

Men lige så vigtigt mener vi det er, at der i ordningen er indbygget et økonomisk incitament til at vente med at gå på efterløn, til man er